

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Zagreb, Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11

POVRV-336/2025

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu toga suda Hrvoju Lukšiću kao sucu pojedincu, na temelju pisanog prijedloga višeg sudskog savjetnika - specijalista Tihane Božičević, u pravnoj stvari tužitelja LINGUE MUNDI d.o.o., Zagreb, Mladice – odvojak 3, OIB: 80244212954, kojeg zastupa punomoćnik Marko Gašević, odvjetnik u Zagrebu, Pokornoga 16, protiv tuženika ELEKTROCENTAR PETEK d.o.o., Ivanić-Grad, Etanska cesta 8, OIB: 17491977848, radi isplate iznosa od 1.650,00 EUR-a, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 12. ožujka 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i zakonske zastupnice tužitelja osobno, te odsutnosti uredno pozvanog tuženika, s danom objave 22. travnja 2026. godine

p r e s u d i o   j e

I. Održava se u cijelosti na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave kojeg je dana 08. siječnja 2025. godine donio javni bilježnik Marko Jurlina iz Velike Gorice, Ulica kralja Dmitra Zvonimira 10, poslovni broj: Ovr-6612/2024, UPP/OS-Ovr-1116/2024 kojim se nalaže tuženiku namiriti tužitelju tražbinu u iznosu od 1.650,00 EUR-a, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama, kako slijedi:

- na temelju vjerodostojne isprave i to: račun, 18/10/1, namiri tražbinu u iznosu od 412,50 EUR-a uvećanu za zakonske zatezne kamate koje teku od 04.07.2023. pa do isplate po kamatnoj stopi koja se do 29.12.2023. određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam postotnih poena, a od 30.12.2023. po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za osam postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine,

- na temelju vjerodostojne isprave i to: račun, 26/10/1, namiri tražbinu u iznosu od 412,50 EUR uvećanu za zakonske zatezne kamate koje teku od 03.10.2023. pa do

isplate po kamatnoj stopi koja se do 29.12.2023. određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam postotnih poena, a od 30.12.2023. po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za osam postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine,

- na temelju vjerodostojne isprave i to: račun, 2/10/1, namiri tražbinu u iznosu od 412,50 EUR uvećanu za zakonske zatezne kamate koje teku od 08.01.2024. pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za osam postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine,

-na temelju vjerodostojne isprave i to: račun, 11/10/1, namiri tražbinu u iznosu od 412,50 EUR uvećanu za zakonske zatezne kamate koje teku od 03.04.2024. pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za osam postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine,

kao i naknaditi mu trošak ovršnog postupka u iznosu od 275,00 EUR-a sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 08. siječnja 2025. godine pa do isplate, po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od osam dana.

II. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 679,00 EUR-a sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 22. travnja 2026. godine do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine, u roku od petnaest dana.

III. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troška parničnog postupka u iznosu 125,00 EUR-a sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 22. travnja 2026. godine do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine, kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Na prijedlog tužitelja javni bilježnik Marko Jurlina iz Velike Gorice, Ulica kralja Dmitra Zvonimira 10 dana 08. siječnja 2025. donio je rješenje o ovrsi poslovni broj: Ovr-6612/2024, UPP/OS-Ovr-1116/2024 kojim je tuženiku naloženo platiti tužitelju iznos od 1.650,00 EUR-a s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim na pojedine iznose glavnice, a kako je to navedeno u ovršnom prijedlogu tužitelja pa do isplate, te mu nadoknaditi trošak ovršnog postupka u iznosu od 275,00 EUR-a sa

zakonskim zateznim kamatama tekućom od dana 08. siječnja 2025. godine pa do isplate.

2. Protiv navedenog rješenja o ovrsi tuženik je izjavio pravodoban prigovor, pa je spis dostavljen Općinskom sudu u Velikoj Gorici, koji sud se rješenjem poslovni broj: POVRV-24/2025 od 12. siječnja 2025. oglasio stvarno nenadležnim, te je nakon pravomoćnosti istog, predmet ustupio ovom sudu kao stvarno nadležnom. Budući da je tuženik izjavio pravodoban prigovor kojim je osporio citirano rješenje o ovrsi u cijelosti, to je stoga ovaj sud rješenjem od 15. travnja 2025. godine poslovni broj: POVRV-336/2025 navedeno rješenje o ovrsi stavio izvan snage u dijelu u kojem je određena ovrha, ukinuo provedene radnje, te odlučio da će se postupak nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

3. Tuženik u prigovoru u bitnome navodi da nema novčanu obvezu prema tužitelju, osporava osnov i visinu potraživanja tužitelja, budući da nije razvidan pravni osnov međusobnog odnosa tužitelja i tuženika, te da tužitelj ne dokazuje osnov i visinu svog potraživanja.

4. Tužitelj se podneskom od dana 16. svibnja 2025. očitovao na prigovore tuženika u bitnome navevši da su tužitelj i tuženik bili u dugotrajnom poslovnom odnosu temeljem Ugovora o održavanju softverske aplikacije sklopljenom dana 01. studenoga 2019. godine, te Aneksa ugovora od 29. prosinca 2022. godine, kojim ugovornim odnosom je bilo predviđeno da tužitelj za tuženika obavlja usluge održavanja, korisničke podrške i hostinga softverske aplikacije za primjenu Međunarodnog standarda financijskog izvještavanja 16 (MSFI 16), da je tužitelj tijekom cijelog razdoblja uredno i pravodobno izvršavao sve svoje ugovorne obveze, dok je tuženik bio u obvezi plaćati ugovorenu mjesečnu naknadu u iznosu od 110,00 EUR-a, uvećano za PDV, sukladno uvjetima iz Aneksa iz prosinca 2022. godine, a da je radi administrativne učinkovitosti, tužitelj redovito izdavao tuženiku kvartalne račune za pružene usluge, koje je tuženik uredno podmirivao sve do srpnja 2023. godine, pa da tuženik nije podmirio dospeljela dugovanja u ukupnom iznosu od 1.650,00 EUR-a, a koja proizlaze iz valjano izdanih i dostavljenih računa: računa br. 18/10/1 od 03. srpnja 2023. godine na iznos od 412,50 EUR-a, sa danom dospijeca 03. srpnja 2023., računa br. 26/10/1 od 02. listopada 2023. godine na iznos od 412,50 EUR-a, sa danom dospijeca 02. listopada 2023., računa br. 2/10/1 od 07. siječnja 2024. godine na iznos od 412,50 EUR-a, sa danom dospijeca 07. siječnja 2024., računa br. 11/10/1 od 02. travnja 2024. godine na iznos od 412,50 EUR-a, sa danom dospijeca 02. travnja 2024., te da je tužitelj opomenom od 02. srpnja 2024. godine pozvao tuženika na plaćanje utuženih računa, na koji poziv se tuženik ogлуšio, međutim isti je dopisom od 09. srpnja 2024. godine, vratio račun br. 26/10/1 od 02. listopada 2023. i račun br. 11/10/1 od 02. travnja 2024., i to tek nakon proteka više od šest mjeseci, odnosno više od tri mjeseca od dana izvršenja predmetnih usluga i dostave računa, a kao razlog za povrat računa je naveo navodnu nemogućnost pristupa aplikaciji u predmetnom razdoblju, što je u cijelosti netočno, dakle da tuženik nakon zaprimanja računa za izvršene usluge, nije istaknuo nikakav prigovor, već se očitovao tek po zaprimanju opomene tužitelja, a koje ponašanje tuženika predstavlja zakašnjeli i neosnovani pokušaj osporavanja tuženikova dugovanja prema tužitelju, stoga budući da je tužitelj uredno izvršio sve svoje ugovorne obveze temeljem Ugovora o održavanju softverske aplikacije i njegovih dodataka prema tuženiku, to je tuženik, sukladno odredbi članka 590. Zakona o

obveznim odnosima, dužan tužitelju podmiriti dospjelo novčano potraživanje, uključujući zakonske zatezne kamate od dana dospijeca pa do isplate.

5. U tijeku dokaznog postupka sud je proveo dokaze uvidom dokumentaciju koja prileži spisu i to: presliku računa tužitelja br. 18/10/1 od 03. srpnja 2023. (list 6. spisa), presliku računa tužitelja br. 26/10/1 od 02. listopada 2023. (list 7. spisa), presliku računa tužitelja br. 2/10/1 od 07. siječnja 2024. (list 8. spisa), presliku računa tužitelja br. 11/10/1 od 02. travnja 2024. (list 9. spisa), presliku Ugovora o održavanju softverske aplikacije 3/19 od 01. studenog 2019. godine (list 41. - 42. spisa), presliku Aneksa ugovora o održavanju softverske aplikacije 3/19 (list 43. spisa), presliku opomene tužitelja od 02. srpnja 2024. (list 48. spisa), presliku dopisa tuženika od 09. srpnja 2024. (list 49. spisa), te je sud proveo dokaz saslušanjem zakonske zastupnice tužitelja Marine Capan (list 55. – 56. spisa),

6. Sud nije proveo dokaz saslušanjem tuženika, sukladno odredbi čl. 265. st. 2., a u vezi odredbe čl. 267. st. 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 96/08. i 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22. i 155/23; dalje: ZPP), budući da se zakonski zastupnik tuženika Miroslav Petek bez opravdanog razloga nije odazvao pozivu suda, a uredno je bio obaviješten o istome, te upozoren u smislu odredbe čl. 265. st. 2. ZPP-a raspravnim rješenjem donesenim na ročištu održanom dana 19. rujna 2025. (list 52. - 53. spisa), te je sud odbio odbio dokazni prijedlog tužitelja za provođenjem financijsko-knjigovodstvenog vještačenja na okolnost osnovanosti i visine potraživanja tužitelja, kao nesvrshodan i protivna načelu ekonomičnosti postupka, budući da sukladno odredbi čl. 221. ZPP-a teret dokaza da ne postoji potraživanje tužitelja, leži na tuženiku, a kako će to još nastavno biti obrazloženo.

7. Ocjenom izvedenih dokaza, te temeljem rezultata cjelokupnog postupka, a u skladu s odredbom čl. 8. ZPP-a, ovaj sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan u cijelosti.

8. Naime, predmet ovog spora je tužiteljev zahtjev za isplatu iznosa od 1.650,00 EUR-a, na ime neplaćene mjesečne naknade za izvršene usluge održavanja aplikacije za primjenu Međunarodnog standarda financijskog izvještavanja od strane tužitelja tuženiku i to po računima tužitelja broj: 18/10/1, 26/10/1, 2/10/1 i 11/10/1.

9. Između stranaka je sporno da li su stranke bile u poslovnom odnosu, dakle osnov i visina potraživanja tužitelja.

10. Uvidom u presliku Ugovora o održavanju softverske aplikacije 3/19 od 01. studenog 2019. godine (list 41. - 42. spisa; dalje: Ugovor), ovaj sud je utvrdio da su stranke dana 01. studenog 2019. godine sklopile Ugovor kojim se tužitelj kao izvršitelj za tuženika kao naručitelja obvezao održavati aplikaciju za primjenu Međunarodnog standarda financijskog izvještavanja 16, dok se tuženik obvezao plaćati cijenu održavanja u iznosu od 650,00 kn mjesečno, uvećano za PDV po stopi od 25%, te da se računi za opisanu uslugu ispostavljaju tromjesečno unaprijed, dok je uvidom u presliku Aneksa ugovora o održavanju softverske aplikacije 3/19 (list 43. spisa), sud utvrdio da su stranke dana 29. prosinca 2022. sklopile Aneks Ugovora o održavanju softverske aplikacije 3/19 od 01. studenog 2019. godine, kojim su suglasno promijenile cijenu naknade za održavanje aplikacije tako da ista od 01. siječnja 2023. iznosi 110,00

EUR-a mjesečno, uvećano za PDV po stopi od 25%, dok ostali članci Ugovora ostaju neizmijenjeni.

11. Uvidom u presliku računa tužitelja br. 18/10/1 od 03. srpnja 2023. (list 6. spisa), presliku računa tužitelja br. 26/10/1 od 02. listopada 2023. (list 7. spisa), presliku računa tužitelja br. 2/10/1 od 07. siječnja 2024. (list 8. spisa), presliku računa tužitelja br. 11/10/1 od 02. travnja 2024. (list 9. spisa), sud je utvrdio da se utuženi računi tužitelja odnose na mjesečno održavanje, odnosno tromjesečno održavanje za razdoblje srpanj - rujna 2023., listopad- prosinac 2023., siječanj-ožujak 2024 i travanj-lipanj 2024., da mjesečna naknada za uslugu održavanja iznosi 110,00 EUR-a uvećano za PDV po stopi od 25%, kao i da se svaki od utuženih računa odnosi na tromjesečnu naknadu za održavanje u iznosu od 412,50 EUR-a, koji iznos uključuje PDV po stopi od 25%, dakle da su utuženi računi tužitelja izdani u skladu s Ugovorom i Aneksom istog sklopljenim između stranaka.

12. U iskazu danom na ročištu za glavnu raspravu održanom dana 12. ožujka 2026. zakonska zastupnica tužitelja Marina Capan (list 55. – 56. spisa), je iskazala da je tužitelj s tuženikom započeo poslovni odnos 2019. godine, te da su za tuženika razvili software koji je trebao vršiti izračune najмова, odnosno leasinga, kao i da su 2022. godine stranke sklopile i Aneks ugovora kojim su nešto povisili ugovorenu naknadu, a da se poslovni odnos uredno odvijao i da je tuženik uredno podmirivao ugovorenu naknadu sve negdje do polovice 2023. godine kada je isti jednostavno prestao plaćati naknadu, unatoč tome da nije bilo prigovora od strane tuženika na ispostavljene račune i na izvršene usluge tužitelja, pa da je stoga tužitelj bio primoran pokrenuti ovaj postupak.

13. Iskaz zakonske zastupnice tužitelja Marine Capan, ovaj sud je ocijenio kao uvjerljiv, životan, logičan i vjerodostojan, budući da je isti i u skladu s materijalnom dokumentacijom u spisu (Ugovor sklopljen između stranaka i Aneks istog).

14. Odredba čl. 221.b st. 1. ZPP-a propisuje da ako tužitelj dokaže da je tuženik za tražbinu koju je tužitelj utužio na temelju vjerodostojne isprave koristio pravo na odbitak pretporeza, smatrat će se da tražbina postoji, osim ako tuženik ne dokaže suprotno, dok odredba čl. 221.b st. 4. ZPP-a propisuje da će se smatrati, u slučaju kada tražbina iz čl. 221.b st. 1. ZPP-a po pojedinačnom računu ne prelazi vrijednost od 1.320,00 EUR-a, da je tuženik koristio pravo na odbitak pretporeza ako u roku od 15 dana po pozivu suda ne dostavi isprave na temelju kojih se može utvrditi je li koristio pravo na odbitak pretporeza.

15. U skladu s prethodno citiranim zakonskim odredbama sud je raspravnim rješenjem donesenim na ročištu dana 19. rujna 2025. pozvao tuženika od 15 dana dostavi isprave na temelju kojih se može utvrditi je li koristio pravo na odbitak pretporeza, te ga upozorio na posljedice ne postupanja po pozivu suda (list 53. spisa), a po kojem pozivu ovog suda, tuženik nije postupio, te se stoga smatra da tražbina tužitelja koja je predmet ovog postupka postoji, pa slijedom navedenog, glede navoda tuženika o neosnovanosti i nepostojanju potraživanja tužitelja koje je predmet ovog postupka, teret dokaza leži na tuženiku, slijedom čega je sud i odbio dokazni prijedlog tužitelja za provođenjem financijsko-knjigovodstvenog vještačenja na okolnost osnovanosti i visine njegova potraživanja.

16. Nadalje, odredbom čl. 7. st. 1. ZPP-a propisano je da su stranke dužne iznijeti činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se te činjenice utvrđuju, a prema odredbi čl. 219. st. 1. ZPP-a svaka je stranka dužna iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojima pobija navode i dokaze protivnika. Tijekom postupka tužitelj je iznio činjenice i dostavio dokumentaciju kojom dokazuje svoje tvrdnje, dok tuženik nije ničime doveo u sumnju valjanost dostavljenih isprava i činjeničnih navoda tužitelja, niti je dostavio ikakve dokaze iz kojih bi proizlazila neosnovanost tužbenog zahtjeva, konkretno dokaz da je isti podmirio utužene račune tužitelja, odnosno dokaz da je tražbina tužitelja koja je predmet ovog postupka prestala, iako je prema prethodno navedenim odredbama Zakona o parničnom postupku, to bio dužan učiniti. Naime, tuženik unatoč paušalnim tvrdnjama da ne postoji potraživanje tužitelja, istaknute činjenice ničim nije dokazao, te se zakonski zastupnik tuženika, bez opravdanog razloga, čak nije niti odazvao pozivu suda za njegovim saslušanjem na iste okolnosti, iako je bio uredno obaviješten o istome i upozoren u smislu odredbe čl. 265. st. 2. ZPP-a, slijedom čega je ovaj sud odustao od izvođenja dokaza saslušanjem zakonskog zastupnika tuženika, a kako je to već prethodno detaljno obrazloženo.

17. Odredba čl. 590. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05., 41/08., 125/11. i 78/15 i 29/18; dalje: ZOO) propisuje da se ugovorom o djelu izvođač obvezuje obaviti određeni posao, kao što je izrada ili popravak neke stvari, izvršenje kakva fizičkog ili umnog rada i sl., a naručitelj se obvezuje platiti mu za to naknadu, dok odredba čl. 9. ZOO-a propisuje da je sudionik u obveznom odnosu dužan je ispuniti svoju obvezu i odgovoran je za njezino ispunjenje.

18. Dakle, budući da u odnosu na utuženu tražbinu tužitelja postoji zakonska presumpcija glede postojanja iste, kao i da tuženik nije dokazao da je tražbina tužitelja prestala, pa makar i djelomično, iako je isti to bio dužan učiniti, to je osnovan tužbeni zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 1.650,00 EUR-a, na ime neplaćene mjesečne naknade za izvršene usluge održavanja aplikacije za primjenu Međunarodnog standarda financijskog izvještavanja od strane tužitelja tuženiku i to po računima tužitelja broj: 18/10/1, 26/10/1, 2/10/1 i 11/10/1., pa je slijedom navedenog, temeljem odredbe čl. čl. 590. i čl. 9. ZOO-a, te na temelju odredbe čl. 451. st. 3. ZPP-a, ovaj sud je presudio kao u toč. I. izreke ove presude.

19. Odluka o zakonskoj zateznoj kamati temelji se na odredbi čl. 29. st. 1. ZOO-a, jer dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duguje, osim glavnice, i zateznu kamatu po stopi utvrđenoj zakonom, i to do 29. prosinca 2023., po odredbi čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05., 41/08. 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22. i 156/22.), a od 30. prosinca 2023. do isplate, sukladno odredbi čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05., 41/08. 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22. i 155/23.), te odredbi čl. 183. st. 1. ZOO-a koja propisuje da dužnik dolazi u zakašnjenje kad ne ispuni obvezu u roku određenom za ispunjenje, a imajući u vidu da se radi o odnosu proizišlom iz trgovačkog ugovora.

20. Slijedom svega navedenog, ovaj sud je utvrdio kako je osnovan tužbeni zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 1.650,00 EUR-a, te je presudio kao u toč. I. izreke ove presude.

21. U odnosu na ovršni trošak, tužitelj ima pravo na naknadu troška i to: za sastav prijedloga za ovrhu sukladno Tbr. 11. t. 1., a u svezi Tbr. 7. t. 1. Tarife o nagradama i naknadama za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 138/23.; dalje: OT), u iznosu od 200,00 EUR-a, uvećano za 25 % PDV-a (Tbr. 46. OT-e) u iznosu od 50,00 EUR-a, što sveukupno iznosi 250,00 EUR-a i na ime javnobilježničke nagrade iznos od 20,00 EUR-a s pripadajućim PDV-om od 25% u iznosu od 5,00 EUR-a, što sveukupno iznosi 25,00 EUR-a, a sukladno odredbi odredbom čl. 5. i 9. Pravilnika o nagradama i naknadama troškova javnih bilježnika u ovršnom postupku („Narodne novine“ broj: 9/21., 18/22. i 154/22.). pa je slijedom navedenog, te temeljem čl. 451. st. 3. ZPP-a, odlučeno kao u toč. I. izreke ove presude.

22. Odluka o zateznoj kamati temelji se na odredbi čl. 29. st. 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05., 41/08. 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22. i 155/23.), jer dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duguje, osim glavnice, i zateznu kamatu po stopi utvrđenoj zakonom.

23. Odluka o troškovima postupka iz toč. II. i III. izreke presude temelji se na odredbi čl. 154. st. 1., čl. 151. st. 1. čl. 155. ZPP-a. Tužitelju je tako priznat kao potreban za vođenje postupka zatraženi trošak zastupanja po odvjetniku sukladno Tarifi o nagradama i naknadama za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 138/23.; dalje: OT), a temeljem vrijednosti predmeta spora u iznosu od 1.650,00 EUR-a i to: za sastav podneska od 16. svibnja 2025. u iznosu od 200,00 EUR-a (Tbr. 8. t. 1. OT-e), uvećano za 25 % PDV-a (Tbr. 46. OT-e) u iznosu od 50,00 EUR-a, što sveukupno iznosi 250,00 EUR-a, za zastupanje na ročištu dana 19. rujna 2025. u iznosu od 100,00 EUR-a (Tbr. 9. t. 2. OT-e), uvećano za 25 % PDV-a u iznosu od 25,00 EUR-a (Tbr. 46. OT-e), što ukupno iznosi 125,00 EUR-a, te za zastupanje na ročištu dana 12. ožujka 2026. u iznosu od 200,00 EUR-a (Tbr. 9. t. 1. OT-e), uvećano za 25 % PDV-a (Tbr. 46. OT-e) u iznosu od 50,00 EUR-a, što sveukupno iznosi 250,00 EUR-a. Tužitelju je također priznat kao osnovan trošak sudske pristojbe na presudu u zatraženom iznosu od 54,00 EUR-a sukladno odredbi čl. 2. st. 1. ZPP-a, iako bi pravilnom primjenom Tar. br. 2. t. 1. Uredbe o tarifi sudskih pristojbi („Narodne novine“ broj: 37/23.; dalje: Uredba), a u vezi odredbe čl. 1. Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“ broj: 118/18. i 51/23.; dalje: ZOSP), te vrijednosti predmeta spora, tužitelj imao pravo na naknadu troška sudske pristojbe na presudu u iznosu od 66,36 EUR-a. Dakle, tužitelju je priznat ukupan parnični trošak u iznosu od 679,00 EUR-a.

24. Odluka o zatraženoj zateznoj kamati na dosuđeni iznos troška parničnog postupka temelji se na odredbi čl. 151. st. 3. ZPP-a, dok je visina stope određena sukladno odredbi čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05., 41/08. 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22. i 155/23), a imajući u vidu da se ne radi o odnosu proizišlom iz trgovačkog ugovora, niti iz ugovora između trgovca i osobe javnog prava, pa da stoga tužitelj ima pravo na zakonsku zateznu kamatu na dosuđeni parnični trošak po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine.

25. Slijedom svega navedenog, glede naknade parničnog troška tužitelju odlučeno je kao u toč. II. izreke ove presude.

26. Tužitelju nije priznat kao osnovan trošak pristupa ročištu dana 19. rujna 2025 u zatraženom iznosu od 200,00 EUR-a, uvećano za pripadajući PDV od 25% u iznosu od 50,00 EUR-a, budući da se radi o ročištu iz Tbr. 9. t. 2. OT-e, pa je slijedom navedenog, odlučeno kao u toč. III. izreke ove presude.

U Zagrebu 22. travnja 2026. godine

Sudac:
Hrvoje Lukšić

Odluku pismeno izradila:
Viši sudski savjetnik - specijalist:
Tihana Božičević

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 15 dana od dana objave presude ako je bila uredno obaviještena o ročištu za objave presude, a ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu presude, u roku od 15 dana od primitka prijepisa ove presude. Žalba se ulaže putem ovog suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranku. Presuda kojom se završava spor u postupku u sporovima male vrijednosti može se pobijati samo zbog pogrešne primjene materijalnog prava i zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. ZPP-a, osim zbog povrede iz čl. 354. st. 2. t. 3. ZPP-a (čl. 467. st. 1. ZPP-a). U postupku u sporovima male vrijednosti žalba protiv presude ne odgađa ovrhu, osim ako sud koji donosi presudu ili rješenje, iznimno, po službenoj dužnosti, obrazloženim rješenjem, odredi drukčije (čl. 467.a ZPP-a).

DNA:

1. tužitelju po pun. uz nalog za plaćanje sudske pristojbe na presudu u iznosu od 66,36 EUR-a
2. tuženiku izravno

Broj zapisa: **9-30887-03627**

Kontrolni broj: **0666a-fa488-88165**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.